

[Formanden.]

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed.

Mødet hævet kl. 16.31.

56. møde.

Fredag den 2. marts kl. 11.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m. v.

(Lovforslaget (nr. 180) findes i tillæg A. sp. 4915, fremsættelsen i tidenden sp. 3259).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Lovforslagets formål er at stoppe en af de mange såkaldte skattefiduser — hvor meget eller hvor lidt den end har været brugt. Ved at en i utide ophævet kapitalforsikring kun beskattes med 35 pct. af det tilbagebetalte beløb, kan man, da de fleste jo har en trækprocent på over 35, opnå en efter min formening uberettiget fordel. Forslaget tager sigte på, at dette stoppes ved, at beløbet, om end efter lidt udviklede regler, fuldt ud indkomstbeskattes.

Jeg anbefaler.

Juul-Madsen: Må jeg indledningsvis sige, at hvis det forslag, finansministeren her har fremsat, bliver vedtaget i den skikkelse, det har, vil man stille privat pensionsopsparing ringere, end man stiller de midler, der til sin tid vil indgå i den stats- og organisationsstyrede ØD-fond, såfremt denne skulle blive vedtaget.

Kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed er to for lønmodtagerne værdifulde og attraktive opsparingsformer. De kan kombineres, de beskattes efter samme regler, de bygger på en af-

tale mellem arbejdstager og arbejdsgiver, og det er arbejdsgiveren, der indbetaler midlerne enten til et forsikringsselskab eller til et pengeinstitut. Hæver arbejdstageren det opsparede ved opnået pensionsalder, beskattes beløbet med 25 pct. Hæver han i utide — og for mit vedkommende vil jeg gerne sætte ordet „utide“ i gåseøjne — beskattes der med 35 pct.

Det er den sidste sats, ministeren med sit lovforslag ønsker ændret. Hæver man i såkaldt utide, skal man ifølge forslaget betale en tillægsskat, der kort sagt går på, at det udbetalte beløb skal lægges oven i den skattepligtige indkomst i ophævelsesåret. Finansministeren og andre i denne sal bør en gang imellem tænke på, at endnu — og dette være sagt med største respekt for tjenstemandsstanden — er der en meget stor gruppe arbejdstagere, såvel arbejdere som funktionærer, der stiller deres arbejdskraft til rådighed for virksomhederne i den private sektor. For denne gruppe af medborgere, der af mange grunde ikke hører til de mest begunstigede, er en langsigtet opsparing med selvpensionering for øje et af dem selv og arbejdsgiveren betalt sikkerhedsnet, som vi bør underbygge og støtte og ikke svække. Med sit forslag støtter finansministeren ikke denne opsparingsform. Han svækker den.

Selvfølgelig skal vi ikke tolerere misbrug. Men vi skal også passe på, at vi ikke i iveren efter at ramme enkelte, der misbruger en lovgivning, fjerner en sådan lovs appel til de mange. Jeg vender mig derfor ikke mod, at finansministeren kommer med et forslag til ændring, men jeg vender mig på min gruppes vegne mod, at ministeren kommer med et forslag, der unuanceret straffer alle, der, for at bruge ministerens udtryk, hæver i utide, uanset grund dertil og det åremål, der er forløbet efter opsparingens begyndelse. Det mener jeg er en meget hård kost for denne gruppe af opsparende, og jeg mener navnlig, at opskriften er meget ensidig.

Forholdet er jo det, at der er mange arbejdstagere i den private sektor, der meget let kan komme i en nødsituation. Jeg kan blot nævne arbejdsløshed, afskedigelse i forbindelse med strukturændringer i erhvervslivet, sygdom osv. Her er den private arbejdstager helt anderledes sårbar end den offentligt ansatte. Det vil, forekommer det

[Juul-Madsen.]

mig, derfor være urimelig hårdt, at en årelang opsparing, som på grund af særlige omstændigheder hæves, skal indkomstbeskattes efter de højeste satser på skatteska-laen. Det forekommer mig navnlig ejendommeligt, når regeringens ØD-forslag, der som bekendt også er udarbejdet af finansministeren, har den bestemmelse, at udbetaling af fondens midler til den enkelte lønmodtager kan ske efter 7 års forløb og med en afgift på 35 pct., altså netop den procentsats, som finansministeren vil afskaffe i den lovgivning, vi taler om her.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at det, vi mener vil være relevant at drøfte, er, at vi vel kan gå med til, hvis folk kontant misbruger en sådan ordning, at skærpe beskatningen, men at vi også må se på, i hvilket åremål denne opsparing har fundet sted, og hvilken grund der er til, at opsparingen hæves.

I den forbindelse må jeg yderligere gøre opmærksom på — og jeg håber, det kan drøftes under udvalgsarbejdet — at man jo kunne tænke sig, at man kiggede på de ordninger, der gælder for firmapensioner, idet disse jo fritages for tillægsskat, hvis tilbagekøb sker mere end 1 år efter arbejdsforholdets ophør, uden at den sikrede har fået ansættelse hos en arbejdsgiver, der vil betale hans præmie, eller hvis han overgår til en anden stilling, f. eks. til det offentlige, og dermed til en anden pensionsordning.

Endvidere vil jeg mene, at det kunne være rimeligt at se på, om man med hensyn til selve det tidsforløb, der skal være, inden pensionen kan hæves med det formål at opnå den særlige begunstigelse, der ligger i 25 pct.s beskatningen ved pensionstidens indtræden, kunne nøjes med at sige, at det ikke kan ske før efter det fyldte 60. år, og at det mellem 60 og 70 år i virkeligheden burde være sådan, at man kunne lade det bero på en aftale mellem arbejdstagere og arbejdsgivere, hvornår man kunne ophæve sin pensionsforsikring eller sin opsparing i pensionsøjemed.

Endvidere vil jeg gerne foreslå, at man af hensyn til tanken om øget medarbejderindflydelse kunne bruge de 15 pct. af midlerne, som i henhold til den gældende lovgivning kan anbringes i aktier, til anvendelse til køb i den virksomhed, hvor vedkommende er

ansat. Det vil være en naturlig følge af hele udviklingen i problematikken om de ansattes interesse i den virksomhed, hvor de arbejder.

Jeg har yderligere, når vi kommer til udvalgsbehandlingen, nogle forslag til forenkling og rationalisering og skal hermed oplyse, at vi ikke vender os mod ministerens lovforslag, men finder det restriktivt og i øvrigt mener, at denne lovgivning på forskellige områder kan forbedres.

Formanden: Der er for megen uro overalt i salen.

Jens Foged: Jeg skal ikke driste mig til at bede finansministeren om at tage mange problemer op vedrørende pensionsordningerne. Jeg husker nok, hvilke kvaler vi havde, da vi for to år siden havde med den lov at gøre. Jeg håber derfor, vi er kommet ind i forholdsvis rolige vande nu, og de småændringer, som finansministeren her foreslår, tror jeg vi kan tiltræde.

Vi ønsker naturligvis også at se på visse ting i skatteudvalget. F. eks. er der en bemærkning i finansministerens fremsættelsestale, hvor der står om den tillægsskat, at såfremt der hæves i utide, betyder det i realiteten, at udbetalingen beskattes som almindelig indkomst i ophævelsesåret. Det er en sætning, der flyder noget, og derfor skulle det måske præciseres lidt mere.

Vi finder ikke, at det kan være rigtigt, at folk spekulerer i pensionsordninger på den måde, at de tegner en pension, hvor de måske har en trækprocent på 50 pct. eller mere, med henblik på at hæve den i utide og derved komme ned på 35 pct. Vi er enige med finansministeren i de betragtninger, der er gjort gældende om, at der må være en bremse på at hæve i utide, og vi finder det forholdsvis rimeligt, som det er anført her.

Den sidste del af lovforslaget går på, at den frivillige dagpengeforsikring indarbejdes i loven, således at disse dagpenge kan trækkes fra i indkomsten og altså ikke er skattepligtige. Det finder vi rimeligt; de regler bør naturligvis med på nuværende tidspunkt.

Som sagt kan vi stort set tiltræde det, men vi vil gerne se på nogle af enkelthederne i udvalget.

Bernhard Baunsgaard: Hovedprincippet med lovforslaget, at man ikke ved manøvrer à la Glistrup skal kunne sikre sig ekstra fordele og slippe billigere i skat, er det radikale venstre enig med finansministeren i. Men der er en række ting, jeg gerne vil drøfte i udvalget, og det håber jeg vi får adgang til.

Ømann: Jeg vil gerne bidrage til den antiklimaks, hr. Jens Foged etablerede efter hr. Juul-Madsens store tale. Der er tale om at lappe et hul i loven. Der er tale om at fjerne en lapsus. Man kan i meget høj grad diskutere, hvilket bidrag det offentlige skal yde til private pensioner, men det bliver der senere lejlighed til i forbindelse med et forslag, vi har stillet. Men man kan i hvert fald ikke diskutere, at man skal undlade at give støtte til ordninger, som i høj grad kan misbruges.

Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg kan takke for en meget velvillig modtagelse af dette lovforslag, og selv om hr. Juul-Madsen havde en række kritiske betragtninger, forstod jeg, at også de konservative tiltræder hovedtanken i det, nemlig at man skal ramme misbrugene. Men man har altså nogle indvendinger, og vi må jo i udvalget se på, om det er noget, der skal tages hensyn til.

Der er altså enighed om her ved denne første behandling, at vi skal ramme disse misbrug. Der har været en lang række artikler i dagspressen, som helt konkret har omtalt misbrug af betydelig størrelse, og det er da også sådan, at da vi behandlede den nye pensionsskattelov i sin tid, var i hvert fald nogle af os opmærksomme på, at der på dette område kunne ske misbrug, og ønskede, at der også på dette område blev gennemført en tillægsbeskatning. Jeg må sige til hr. Juul-Madsen, at han dog skal tænke på, at den tidligere regering selv gennemførte regler om en tillægsskat ved ophævelse i utide. Det, vi gør nu, er altså at tage et område ind, som simpelt hen i praksis har vist sig at have samme karakter som de områder, man i sin tid behandlede.

Jeg vil gerne understrege netop det utilsigtede. Ophævelsen i utide skal jo ikke kunne bruges for at omgå skattelovgivnin-

gen, og derfor er det ikke helt rimeligt at sammenligne med ØD-forslaget. Det er omgæelserne, der finder sted i skatteberigende hensigt, vi skal ramme. At man så altid kan diskutere, hvorvidt satserne skal have den ene eller den anden størrelse i de forskellige ordninger, er noget ganske andet. Jeg takker for modtagelsen.

Juul-Madsen: Det er rigtigt, at den tidligere regering for forsikringsordninger, som har en anden karakter end den, jeg her har nævnt, har indført begrebet tillægsskat. Jeg har heller ikke vendt mig imod, at der indføres en tillægsskat, hvor der er tale om det, vi kalder spekulation. Men jeg synes, at der må tages hensyn til, også i relation til ØD-forslaget, om det, man har tilsigtet, var en langvarig opsparing, hvor der så sker noget, der ændrer éns tilværelse, eller om man har tilsigtet en spekulation. Men jeg har nu forstået, at finansministeren ikke helt har afvist at drøfte disse ting positivt i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om kapitaltilførselsafgift.

(Lovforslaget (nr. 181) findes i tillæg A. sp. 4865, fremsættelsen i tidenden sp. 3260).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift.

(Lovforslaget (nr. 182) findes i tillæg A. sp. 4897, fremsættelsen i tidenden sp. 3260).

Lovforslagene sattes til forhandling.